

VAIVOIN PELASTUU (1.Piet.4:18)

15-09-2007, Created By Pasi Kallio

"jos vanhurskas vaivoin pelastuu, niin mihinkä joutuukaan jumalaton ja syntinen?" 1.Piet.4:18

Perustus pelastuksellemme on kyllä selvä: *"Usko Herraan Jeesukseen, niin sinä pelastut."*(Apt.16:31) Kysymys on vain siitä, että pysymmekö uskolle kuuliaisina loppuun asti? Jaksammeko riippua nöyränä kiinni ristien evankeliumissa?

Lukiessamme Jumalan pyhistä ihmisistä, huomaamme, että parhainkin ja Jumalalle mieleisin ihminen kompuroi ja teki syntiä. Salomo, joka sai tuntea Jumalan konkreettisen läsnäolon ja siunauksen, ja vaikka Jumala puhui hänelle suoraan, hän luopui vaimojensa viekoittelemana palvelemaan epäjumalia.

Ensin tapahtui vähäinen periksi antaminen. Salomo otti vaimoja vieraista kansakunnista vastoin Jumalansa antamaa säädöstä. Sitten heille täytyi rakentaa paikkoja, missä nämä saivat palvoa ja uhrata jumalilleen. Vielä vanhoilla päivillään tuo Jumalan mies eksyi palvelemaan heidän epäjumaliaan.

"Salomon vanhuuden päivinä vaimot viekoittelivat hänen sydämensä muiden jumalien puoleen, eikä hän ollut enää täydestä sydämestään uskollinen Herralle, Jumalalleen, niin kuin hänen isänsä Daavid oli ollut. Salomo rupesi palvelemaan Astartea, sidonilaisten jumalatarta, ja ammonilaisten iljetystä Milkomia.

Salomo teki sitä, mikä on väärää Herran silmissä, eikä seurannut Herraa uskollisesti niin kuin isänsä Daavid. Hän rakensi Jerusalemin itäpuolella olevalle vuorelle uhripaikan Kemosille, moabilaisten iljetykselle, ja ammonilaisten iljetykselle Milkomille. Samoin hän teki uhripaikkoja muitakin vierasmaisia vaimojaan varten, niin että he saivat suitsuttaa ja uhrata jumalilleen.

Herra vihastui siitä, että Salomon sydän oli kääntynyt pois hänestä, Israelin Jumalasta. Vaikka Herra oli kahdesti ilmestynyt Salomolle" 1.Kun.11:4-9

Tänään me olemme samanlaisia ihmisiä. Kukaan meistä ei voi kerskua pelastuksellamme – ja sillä, että kuinka pyhästi ja vakaasti olemme uskossa. On vain ajan kysymys, kun Jumala riisuu meidät omavanhurskaudestamme ja näyttää meille sen, mitä tekoa todella olemme. Kelvottomuudessaan ja omin voimin ja viisauksin ihminen ei pysy Herran tiellä. Vain, ja ainoastaan suuressa Jumalamme armossa saamme lahjaksi pelastuksen ja pysymme siinä. (Room.6:23)

Nöyrä mieli on tässä avain sana. Meillä ei ole muuta osuutta, kuin pelastuksen vastaanottaminen uskomalla Jeesukseen Kristukseen.

Jeesus oli hiljainen ja nöyrä sydämeltä, ja Hän sanoikin; "oppikaa minusta."(Matt.11:29) Useasti Raamattu vakuuttaa myös, että nöyrä saa armon, mutta Jumala on ylpeitä vastaan. (Jaak.4:6) Jumalan ollessa puolellamme, kuka voi olla meitä vastaan?(Room.8:31) Ja jos Jumala meidät pelastaa, kuka meidät voisi tuhota? Ja taas, jos Jumalakin on meitä "ylpeitä" vastaan, niin mikä meidät voisi pelastaa?? Voimme vain miettiä, kuinka lähellä ylpeys onkaan meitä jokaista.

"Yli kaiken varottavan varjele sydämesi, sillä sieltä elämä lähtee." (Snl.4:23) "Vaivoin pelastumisessa" on kysymys kilvoittelusta ja valvomisesta Jumalan armon varassa. Vaikka olemme tulleet tuntemaan pelastuksen, saatamme matkan varrella unohtaa tai hyljätä uskomme Herraan Jeesukseen ajautuen takaisin tämän maailman lähteille.

Raamattu puhuukin ahtaasta portista ja kaidasta tiestä.(Matt.7:14) Tätä ei pidä käsittää kuitenkaan niin, että tekisimme tiestä vielä ahtaamman kuin mitä se on, patistaen ihmisiä esimerkiksi tekemään parannusta sellaisesta, mistä ei tarvitse, tai on jo tehty parannus, - tai vaadimme anteeksi antoon kuulumattomia "rituaaleja", kuten polvistumisia, suuren joukon edessä tunnustamisia ja anteeksi pyytämisiä ym. vastaavia ulkoisia tekoja. Näille emme löydä perusteita Raamatusta.

- Eikö meidän tulisi ennemmin päästää ihmiset taakoistaan kuin sitoa heidän päälleen vaikeasti kannettavia taakkoja? (Matt.23:4) Onhan sanan selvä lupaus, että *"kaikki, minkä te sidotte maan päällä, on oleva sidottu taivaassa, ja kaikki, minkä te päästätte maan päällä, on oleva päästetty taivaassa."* (Matt.18:18)

"Eikö tämä ole paasto, johon minä mielistyn: että avaatte vääryyden siteet, irroitatte ikeen nuorat, ja päästätte sorretut vapaiksi, että särjette kaikki ikeet? Eikö tämä: että taitat leipäsi isoavalle ja viet kurjat kulkijat huoneeseesi, kun näet alastoman, vaatetat hänet etkä kätkeydy siltä, joka on omaa lihaasi? Silloin sinun valkeutesi puhkeaa esiin niinkuin aamurusko, ja haavasi kasvavat nopeasti umpeen; sinun vanhurskautesi käy sinun edelläsi, ja Jumalan kunnia seuraa suojanasi. Silloin sinä rukoilet, ja Herra vastaa, sinä huudat, ja hän sanoo: "Katso, tässä minä olen." Jos sinä keskuudestasi poistat ikeen, sormella-osoittelun ja vääryyden puhumisen, jos taritset elannostasi isoavalle ja ravitset vaivattun sielun, niin valkeus koittaa sinulle pimeydessä, ja sinun pilkkopimeäsi on oleva niinkuin keskipäivä. Ja Herra johdattaa sinua alati ja ravitsee sinun sielusi kuivissa erämaissa; hän vahvistaa sinun luusi, ja sinä olet oleva niinkuin runsaasti kasteltu puutarha, niinkuin lähde, josta vesi ei koskaan puutu." Jes.58:6-11

Pelätessämme, että säilytämmekö uskomme "pelastuen vaivoin," ja olemmeko kuuliaisit Jumalan Pojan äänelle, voimme luottaa nöyriin mielin sanan lupaukseen: Jumala voi varjella sydämämme ja ajatuksemme Jeesuksessa Kristuksessa (*Fil.7:4*). Jätän itseni Jumalan armon varaan. Hän voi minut pelastaa ja pitää oikealla tiellä.

On siis Jumalan teko, että olemme, ja pysymme uskossa ja pelastuksessa. Minulle ja sinulle jääkin vain se osa, että otamme pelastuksen vastaan nöyriin mielin. Tehtäväni on tänään uskoa ja luottaa Herraan.

Iloitsen siitä, että köyhä kalastaja on samanarvoinen pelastuksen suhteen kuin rikas mahtimies viisauksinensa! Onhan edelleen sanan lupaus, että "siltä tieltä ei eksy, eivät hullutkaan" (*Jes.35:8*).

Oleellinen seikka on ymmärtää se, ettei meillä ole pelastusta yhdessäkään toisessa. Muuta välimiestä ei ole annettu, kuin Jeesus Kristus. (*1.Tim2:5*)

Turvattessamme ja asettaessamme uskomme ulkoisten suoritusten ja kulissien varaan olemme todella heikoilla jäillä. Jumala ei asu käsillä tehdyissä temppeleissä. Kun huoneen kauneus lakkaa viehättämästä, tai seurapiirielämä romahtaa, kuinka käy silloin uskomme?

- Mikä on sinun välimiehesi Jumalan välillä? Lupaun sen, että petyt vielä raskaasti, jos se on jokin toinen ihminen tai olemassa oleva kulissi. Keskitä Jumalan palveluksesi mieheen, johon Jumala mielistyi. Hänen kauttaan saat sielullesi levon ja rauhan. Hänessä sinulla on yltäkyläinen elämä, sekä nykyinen, että tuleva. Hän on Jeesus Kristus, Jumalan Poika. Turvaudu Häneen ja rukoile Jumalaa Hänen kauttansa. Tunnusta Jeesus Herraksi uskoen sydämässäsi että hän on kuollut ristillä sovittaen syntisi ja että Jumala herätti Hänet kolmantena päivänä ja Hän on ylösnoussut. Hän pelastaa ja armahtaa sinut. (*Room.10:9*)

*Herra Jeesus, olemme tässä hetken kasvojesi edessä.
Tunnustamme oman heikkoutemme ja ymmärtämättömyytemme ja
pyydämme viisautta, että osaisimme kulkea tietä oikeaan suuntaan.
Tunnustamme sen, että vain sinä armossasi voit pitää meidät kiinni
pelastuksessa. Sinuun me turvaudumme.
Ole meille armollinen ja pitkämielinen rakkaudessaasi.
Anna Pyhän Henkesi johdattaa askeleitamme totuutesi teillä.
Kiitos, Herra, kaikesta hyvydestäsi.
Olkoon nimesi korkeasti ylistetty!*

Aamen